

Sygn.akt III AUa 664/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Orechwa-Zawadzka (spr.)

Sędziowie: SA Sławomir Bagiński

SA Maria Jolanta Kazberuk

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2017 r. w B.

sprawy z odwołania J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o ustalenie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji wnioskodawcy J. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 11 marca 2016 r. sygn. akt III U 833/11

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 664/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. decyzją z dnia 23.09.2011 r., stwierdził, że J. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 01.01.2008 r. do 27.04.2011 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. S.. Zarzucił, że decyzja została wydana z naruszeniem prawa materialnego i procesowego, w szczególności art. 37 i 38 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Ponadto zarzucił naruszenie art. 2 i 8 Konstytucji RP oraz art. 8 k.p.a.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 11 marca 2016 r. oddalił odwołanie.

Sąd ten ustalił, że J. S. od dnia 20.01.2003 r. rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w postaci usług inseminacyjnych. Działalność tę prowadził nieprzerwanie do dnia 27.04.2011 r. Dnia 27.12.2007 r. J. S. umową darowizny przekazał gospodarstwo rolne na rzecz córki. Od dnia 01.01.2008r. pobiera rentę strukturalną. Decyzją

z dnia 12.03.2008 r. Prezes KRUS stwierdził podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników przez J. S. od dnia 01.01.2008 r. na mocy art. 16 ust.1 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W dniu 23.03.2011 r. KRUS powziął informację, że J. S. od dnia 20.01.2003 r. nieprzerwanie prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. Wobec powyższego decyzją z dnia 16.05.2011 r. Prezes KRUS stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego dla J. S. od dnia 01.01.2008 r. do dnia 27.04.2011 r. z uwagi na niespełnienie w tym okresie przesłanek z art. 5a ust.1 pkt 2 ww. ustawy. J. S. nie wniósł odwołania od tej decyzji. W dniu 23.01.2012 r. J. S. złożył do Prezesa KRUS wnioski o wznowienie postępowania wraz z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16.05.2011 r. Po rozpoznaniu tego wniosku Prezes KRUS decyzją z dnia 20.03.2012 r. odmówił wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16.05.2011 r. J. S. wniósł odwołanie od tej decyzji. Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 04.03.2013 r., wydanym w sprawie III U 360/12 zmienił tę decyzję i postanowił wsząć postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników z dnia 16.05.2011 r. W konsekwencji tego wyroku, decyzją z dnia 21.08.2013 r. Prezes KRUS merytorycznie odniósł się do wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16.05.2011 r. i odmówił stwierdzenia nieważności tej decyzji. J. S. złożył odwołanie od tej decyzji. Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 24.01.2014 r., wydanym w sprawie III U 1676/13 odwołanie oddalił. Powyższy wyrok został uchylony przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 17.10.2014 r. Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 26.02.2015 r., wydanym w sprawie III U 941/14 odwołanie oddalił. Apelacja wywiedziona przez J. S. od powyższego wyroku została oddalona prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13.01.2016 r. w sprawie III AUa 663/15.

Sąd Okręgowy uznał odwołanie J. S. za niezasadne. Na wstępie rozważań Sąd wskazał, że obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących działalność gospodarczą wynika z treści art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W przedmiotowej sprawie poza sporem było, że w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji J. S. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. Odwołujący konsekwentnie wywodził jednak, że w spornym okresie winien podlegać ubezpieczeniu społecznemu rolników i podjął działania w celu wzruszenia decyzji z dnia 16.05.2011 r. dotyczącej wyłączenia go z ubezpieczenia społecznego rolników, składając wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Postępowanie w tym przedmiocie zostało prawomocnie zakończone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13.01.2016 r. w sprawie III AUa 663/15. W pisemnym uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd Apelacyjny wskazał, że decyzja z 16.05.2011 r. była zgodna z prawem i brak jest podstaw do stwierdzenia jej nieważności. Sąd ten stwierdził, że decyzja z 16.05.2011 r., pomimo podania błędnej podstawy prawnej – art. 36 i 3a ustawy z 20.12.1990 r., została wydana w związku z ujawnieniem istotnej okoliczności istniejącej przed wydaniem wcześniejszej decyzji (fakt prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej), która od 01.01.2008 r. stanowiła przeszkodę do objęcia skarżącego rolniczym tytułem ubezpieczenia społecznego.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd I instancji uznał, że skoro J. S. w okresie od dnia 01.01.2008 r. do dnia 27.04.2011 r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, a prawomocnie zostało przesądzone, że nie podlegał w tym okresie ubezpieczeniu społecznemu rolników, to z mocy prawa podlega on obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu na mocy art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Mając na uwadze wskazane wyżej argumenty, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie J. S. od decyzji z 29.09.2011 r.

Apelację od tego wyroku wniósł J. S.. Zaskarżył wyrok w całości i zarzucił:

I. naruszenie prawa materialnego poprzez:

1. błędną wykładnię art. 6 ust. 1 pkt 5, art.12 ust. 1, art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż odwołujący w spornym okresie wskazanym w decyzji

podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu w ZUS, podczas, gdy począwszy od 2003 r. podlegał ubezpieczeniu w KRUS i tylko w KRUS winien płacić ubezpieczenie, bowiem skoro w czasie zakładania działalności w 2003 r. odwołujący nie miał obowiązku zawiadomienia o założeniu działalności, to w czasie zmiany przepisów winien był to uczynić sam śledząc przepisy, skoro KRUS nie pouczał ani nie zawiadamiał o zmianie przepisów ani o wynikających z tego obowiązkach;

2. pominięcie art. 5a ust. 1 pkt 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wskazujących na kwotę wolną od podatku, w zakresie której osoba podlega ubezpieczeniu KRUS a nie ZUS;

3. poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 61 § 1 zdanie 1 kodeksu cywilnego, polegające na odmowie przyjęcia przez Sąd, że zachowanie wnioskodawcy w postaci faktu opłacania składek na ubezpieczenie rolnicze stanowiło oświadczenie woli wnioskodawcy o podleganiu ubezpieczeniu rolniczemu, zatem właściwie wywodzi odwołujący, iż podlega ubezpieczeniu rolniczemu, a nie ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej;

4. poprzez błędne zastosowanie art. 2 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin, poprzez uznanie, iż wnioskodawca podlegał przepisom ww. ustawy, podczas gdy w stosunku do ubezpieczonego nie została wydana decyzja o podleganiu ubezpieczeniu z tego tytułu, a na podstawie art. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin ubezpieczony z mocy prawa był objęty ubezpieczeniem społecznym rolników;

5. art. 5a ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, iż obowiązek złożenia w ciągu 14 dni oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej dotyczy również rolników, którzy podlegali już ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie z mocy ustawy, podczas gdy należałoby uznać, iż przepis ten wskazuje na obowiązek złożenia oświadczenia w stosunku do podmiotów, które rozpoczęły prowadzenie działalności gospodarczej w dacie wejścia w życie ustawy;

6. błędną wykładnię art. 6 pkt 13 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników przez Sąd I instancji poprzez uznanie, iż w spornym okresie odwołujący się podlegał innemu ubezpieczeniu społecznemu, podczas gdy na mocy decyzji KRUS z 12.03.2008 r. KRUS po przekazaniu gospodarstwa rolnego KRUS objął go ubezpieczeniem rolniczym na podstawie przepisu art. 16 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, gdyż w powyższym stanie faktycznym przepis ten nie znajduje zastosowania, ponieważ pkt 13 artykułu 6 ww. ustawy definiuje osobę podlegającą innemu ubezpieczeniu społecznemu, przez którą rozumie się osobę podlegającą obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych lub objętą przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym, a na podstawie decyzji z dnia 01.02.2008 r. znak KU/W- (...) - (...) Prezes stwierdził ustanie ubezpieczenia rolników, w związku z czym 12.03.2008 r. wydał decyzję Znak KU/W- (...) o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników w związku z pobieraniem renty strukturalnej, a więc odwołujący w dniu wydania decyzji z dnia 16.05.2011 r. o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników nie podlegał innemu ubezpieczeniu bowiem opłacał składki wskazane w wydanej przez Prezesa KRUS decyzji;

7. naruszenie art. 36 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990 r., który to przepis nie zawiera w sobie możliwości wyłączenia wstecznego odwołującego się z ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 01.01.2008 r. do dnia 27.04.2011 r.

II. naruszenie prawa procesowego, co miało wpływ na wynik sprawy:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie przez Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, iż odwołujący winien opłacać ZUS;

2. poprzez pominięcie załączonych do materiału dowodowego deklaracji PIT -28 składanych przez odwołującego, z których wynikają kwoty płaconych podatków od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, które nie przekraczają kwoty (2.528 zł) wskazanej w art. 5a ust. 1 pkt.5 ustawy o ubezpieczeniu.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i ustalenie nieistnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Ponadto apelujący wniósł o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu wydania wyroku przez Sąd Najwyższy Izba Pracy I Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie w związku ze złożoną skargą kasacyjną w sprawie III U 941/14 i III AUa 663/15 dotyczącą stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy rozpoznający sprawę dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w granicach swobodnej oceny dowodów, o której stanowi art. 233 § 1 k.p.c. i wyprowadził z nich należycie uzasadnione wnioski, jak również nie naruszył norm prawa materialnego tj. przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, które uzasadniałyby uwzględnienie wniosków apelacji. Sąd Apelacyjny w całości podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i wykładnię przepisów dokonaną przez ten Sąd, jak też argumentację przyjętą w uzasadnieniu wyroku Sądu pierwszej instancji.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż bezsporne pozostają okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Jak prawidłowo wskazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, J. S. od dnia 20.01.2003 r. rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w postaci usług inseminacyjnych. Działalność tę prowadził nieprzerwanie do dnia 27.04.2011 r. W dniu 27.12.2007 r. J. S. umową darowizny przekazał gospodarstwo rolne na rzecz córki, a zaś od dnia 01.01.2008 r. otrzymuje rentę strukturalną. Decyzją z dnia 12.03.2008 r. Prezes KRUS stwierdził podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników przez J. S. od dnia 01.01.2008 r. na mocy art. 16 ust.1 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W dniu 23.03.2011 r. KRUS powziął informację, że J. S. od dnia 20.01.2003 r. nieprzerwanie prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. Wobec powyższego decyzją z dnia 16.05.2011 r. Prezes KRUS stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego dla J. S. od dnia 01.01.2008 r. do dnia 27.04.2011 r., z uwagi na niespełnienie w tym okresie przesłanek z art. 5a ust.1 pkt 2 ww. ustawy. J. S. nie wniósł odwołania od tej decyzji. Dopiero w dniu 23.01.2012 r. J. S. złożył do Prezesa KRUS wniosek o wznowienie postępowania wraz z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16.05.2011 r. Po rozpoznaniu tego wniosku Prezes KRUS decyzją z dnia 20.03.2012 r. odmówił wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16.05.2011 r. J. S. wniósł odwołanie od tej decyzji. Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 4.03.2013 r., wydanym w sprawie III U 360/12 zmienił tę decyzję i postanowił wsząć postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników z dnia 16.05.2011 r. W konsekwencji tego wyroku, decyzją z dnia 21.08.2013 r. Prezes KRUS odmówił stwierdzenia nieważności tej decyzji. W wyniku rozpoznania odwołania J. S. od tej decyzji, Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 24.01.2014 r., wydanym w sprawie III U 1676/13 odwołanie to oddalił. Powyższy wyrok został uchylony przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 17.10.2014 r. Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 26.02.2015 r., wydanym w sprawie III U 941/14 odwołanie oddalił. Apelacja wywiedziona przez J. S. od powyższego wyroku została oddalona prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13.01.2016 r. w sprawie III AUa 663/15.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony J. S. prawidłowo został objęty obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej w spornym okresie od 1.01.2008 r. do 27.04.2011 r.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 121), osoba prowadząca pozarolniczą

działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Osoba ta z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności objęta jest również obowiązkowym ubezpieczeniem wypadkowym (art. 12 ust. 1) i dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym (art. 11 ust. 2). W myśl art. 13 pkt 4 tej ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Decydujące znaczenie w niniejszej sprawie, jak trafnie podniósł Sąd I instancji, miała okoliczność, iż prawomocną decyzją z dnia 16.05.2011 r. stwierdzono ustanie wobec J. S. ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego w okresie od dnia 01.01.2008 r. do dnia 27.04.2011 r. Jak wynika z ustaleń faktycznych, postępowanie o stwierdzenie nieważności tej decyzji zostało prawomocnie zakończone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13.01.2016 r. w sprawie III AUa 663/15. Sąd Apelacyjny oddalając apelację J. S. w tej sprawie stwierdził, iż decyzja Prezesa KRUS z 16.05.2011 r. była zgodna z prawem i brak jest podstaw do stwierdzenia jej nieważności. Decyzja ta została wydana w związku z ujawnieniem istotnej okoliczności istniejącej przed wydaniem wcześniejszej decyzji (fakt prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej), która od 01.01.2008 r. stanowiła przeszkodę do objęcia skarżącego rolniczym tytułem ubezpieczenia społecznego (sygn. akt III AUa 663/15).

Mając na względzie, iż prawomocny wyrok objęty jest powagą rzeczy osądzonej (art. 365 k.p.c.), Sąd orzekający w niniejszej sprawie związany jest ustaleniami dokonanymi w ww. postępowaniu. Moc wiążąca orzeczenia merytorycznego oznacza bowiem, iż w kolejnym postępowaniu, w którym pojawiła się konkretna kwestia, nie podlega ona już ponownemu ustalaniu, innymi słowy - przesądzenie we wcześniejszym wyroku kwestii o charakterze prejudycjalnym oznacza, że w procesie późniejszym kwestia ta nie może być już badana (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. III AUa 1339/12; wyrok SN z dnia 12 maja 2011 r., I PK 193/10, wyrok SN z dnia 12 lipca 2002 r., V CKN 1110/00).

Powyższe orzecznictwo potwierdza, iż Sąd Okręgowy w aktualnym postępowaniu sądowym był zobligowany do przyjęcia jako wiążącego ustalenia z postępowania sądowego Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13.01.2016 r. (sygn. III AUa 663/15), bowiem prawomocnie przesądzono w nim o wyłączeniu J. S. z ubezpieczenia społecznego rolników za okres od 01.01.2008 r. do 27.04.2011 r.

Konsekwencją wyłączenia J. S. z ubezpieczenia społecznego rolników za sporny okres było wydanie (zaskarżonej w niniejszym postępowaniu) decyzji z dnia 23.09.2011 r., którą objęto wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym i wypadkowym z tytułu prowadzenia przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 22 kwietnia 2014 r. Niewątpliwie prowadzenie przez wnioskodawcę pozarolniczej działalności gospodarczej w spornym okresie (wobec niespełnienia warunków do podlegania rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu) obligowało organ rentowy do objęcia wnioskodawcy obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tego tytułu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 i 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając powyższe na uwadze nie zasługiwały na uwzględnienie podniesione w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego, bowiem wobec wiążącego ustalenia w sprawie III AUa 663/15 o wyłączeniu J. S. z ubezpieczenia społecznego rolników w spornym okresie, sformułowane zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego dotyczące tej kwestii nie miały racji bytu. Odnosząc się jedynie na marginesie do zarzutu naruszenia art. 5a ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników wyjaśnić należy, że przepis ten reguluje sytuację zbiegu dwóch różnych tytułów ubezpieczeń społecznych, tj. ubezpieczenia społecznego rolników i ubezpieczenia z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. Stosownie do treści art. 5a ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, jednym z warunków podlegania nadal ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jest, by rolnik jednocześnie nadal prowadził działalność rolniczą lub stale pracował w gospodarstwie rolnym. Osoba mająca prawo

do renty strukturalnej tego warunku nie spełnia. Z prawa do renty strukturalnej może korzystać rolnik, który przekazał swe gospodarstwo rolne następcy i zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Jeżeli osoba pobierającą rentę strukturalną prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, to zostaje wyłączona z ubezpieczenia rolniczego na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i nie może korzystać z wyboru ubezpieczenia przysługującego rolnikowi na warunkach art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, gdyż nie spełnia przesłanki prowadzenia działalności rolniczej (por. też wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 9 marca 2012 r., I UK 341/11, i 27 marca 2012 r., III UK 68/11, OSNP 2013 nr 5-6, poz. 66; z dnia 13 września 2013 r., I UK 75/13, OSNAPiUS 2014 nr 12, poz. 169, str. 649, GP, L.). Tym samym J. S., prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od dnia 01.01.2008 r. do 27.04.2011 r., w związku z przyznaniem mu prawa do renty strukturalnej utracił możliwość pozostania w ubezpieczeniu rolniczym. Stanowisko Sądu Okręgowego, a następnie Sądu Apelacyjnego wyrażone w sprawie o sygn. akt III U 941/14 i III AUa 663/15 było prawidłowe i Sąd Apelacyjny orzekający w niniejszej sprawie w pełni je podziela. Stąd wbrew zarzutom apelacji brak jest podstaw do uznania, że doszło do naruszenia przepisu art. 5 ust. 1, art. 5a ust. 1 pkt 5 oraz art. 6 pkt 13 ustawy z 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. W świetle powyższego za niezasadne należało uznać również podniesione w apelacji zarzuty naruszenia przepisu art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12, art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 61 § 1 zdanie 1 kodeksu cywilnego.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił wniosku apelującego o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia w związku ze złożeniem skargi kasacyjnej w sprawie III U 941/14 i III AUa 663/15, dotyczącej stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 16.05.2011 r., z uwagi na fakt, iż na moment wyrokowania przez Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie decyzja Prezesa KRUS dotycząca wyłączenia J. S. z ubezpieczenia społecznego rolników w okresie 01.01.2008 r. do 27.04.2011 r. była prawomocna. Wprawdzie z treści uzasadnienia apelacji wynika, iż w dniu 22.04.2016 r. do Sądu Najwyższego została skierowana skarga kasacyjna w tej sprawie, jednak brak było dalszych informacji ze strony pełnomocnika wnioskodawcy co do jej dalszego biegu, w szczególności, czy została ona przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

W rezultacie w ocenie Sądu Apelacyjnego wskazana na wstępie decyzja organu rentowego oraz zaskarżony wyrok są prawidłowe, a wywiedziona przez wnioskodawcę apelacja nie zawierała uzasadnionych zarzutów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.